

ת"פ 72393/12/18 - מדינת ישראל, משטרת ישראל - תביעות מחוז י-ם נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 72393-12-18 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני
בעניין:
כבוד השופט מוחמד חאג' יחיא
מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד כרמית כהן ועו"ד נעמה ישראל
משטרת ישראל - תביעות מחוז י-ם
המאשימה
נגד
פלוני
ע"י ב"כ עו"ד מחמוד רבאח
הנאשם

גזר דין

- (1) על-יסוד הודאת הנאשם במיוחס לו בכתב האישום המתוקן, הוא הורשע ביום 3.6.2021 בביצוע עבירת פציעת בן-זוג, עבירה לפי סעיף 335(ב) בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").
- (2) לפי האישום, הנאשם ואשתו (להלן: "המתלוננת") נשואים מעל 50 שנים ולהם שמונה ילדים נשואים אשר אינם מתגוררים עמם. ביום 27.8.2016 בשעות הערב, בביתם, התגלע ויכוח בין הנאשם לבין המתלוננת. בתגובה לכך, הוא השליך על המתלוננת מאפרת זכוכית שהייתה בידו, והיא נפצעה בפניה. עקב זאת, היא פונתה לבית החולים בשל חתך עמוק בלחי שמאל באורך של 6-8 ס"מ. החתך הצריך תפירה וחבישה, ונותרה צלקת בלחי.
- (3) אין הסכמות בין הצדדים לעניין העונש. בדיון מיום 3.6.2021 טענו הצדדים לעונש, וביום 9.1.2022 שמעתי גם את דברי הנאשם עצמו.
- (4) נוכח עמדתה העונשית של המאשימה הוריתי על הזמנת תסקיר של שירות המבחן וכן חוות דעת של הממונה על עבודות השירות בשירות בתי הסוהר. ברם, נוכח אורכה שביקש שירות המבחן לצורך הכנת התסקיר, לאור עמדה משותפת של הצדדים ועל מנת שלא להאריך זמן למתן גזר הדין, הוריתי על ביטול זימון התסקיר. לעומת זאת, הוגשה חוות דעת של הממונה (חוות דעת מיום 11.11.2021 - להלן: "חוות הדעת").

חוות הדעת

(5) למועמד לא נמצא מקום להשמה בעבודות שירות זאת בשל מצבו הבריאותי. הנאשם הוא בן 78 והוא סובל מיתר לחץ דם, מחולשה כללית וכי פעמיים בשבוע, הוא סובל מסחרחורת עם התעלפויות ללא איבוד בהכרה. נרשם בחוות הדעת, כי לדברי הנאשם "לא עבר שום בירור". הנאשם שולל קיומו של קשר או טיפול פסיכיאטרי. עוד צוין בחוות הדעת, כי הנאשם מסר שאינו מסוגל לעבוד בשל בעיותיו הרפואיות האמורות, וכי אף ביום הריאיון הוא חש חוסר יציבות ונתמך בבנו שליווה אותו.

תמצית טענות הצדדים

(6) המאשימה טוענת, בין השאר ובעיקר, כי מעשה הנאשם הוא חמור, שפוגע במספר ערכים מוגנים ובתא המשפחתי, ומכאן מתחייבת ענישה הולמת ומרתיעה. מדובר בעבירות שמתרחשות בחדרי חדרים, רחוקות מעיני הרשות, ולכך מתווסף חוסר נכונות הקורבן להתלונן ולחשוף את הסיטואציה לאור תלות כלכלית ורגשית בתוקף ורצון לשמור על התא המשפחתי. בכך גם מתעצמת המסוכנות הנשקפת מהתוקף. לצד זאת, לנאשם אין עבר פלילי והוא הודה במיוחס לו. המאשימה - באמצעות עו"ד כרמית כהן - עותרת לקביעת מתחם ענישה שנע בין 8 עד 18 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. על הנאשם היא מבקשת לגזור 8 חודשי מאסר בפועל שיכול וירוצו בעבודות שירות ככל שהוא ימצא מתאים לכך, מאסר על תנאי, קנס והתחייבות. בהתחשב בעמדת המתלוננת לפיה הנאשם פיצה אותה, המאשימה לא ביקשה להשית עליו פיצוי.

(7) מאחר וטיעוני הצדדים היו לפני חוות הדעת, בדיון מיום 9.1.2020 טענה המאשימה (באמצעות עו"ד נעמה ישראל), כי הואיל ולא נמצא הנאשם מתאים לעבודות שירות, היא עותרת לגזור עליו 8 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג וברח.

(8) הנאשם לעומת זאת, טוען בין השאר ובעיקר, כי מדובר באירוע יחיד במהלך כל חייו שאינו משליך על אישיותו כאדם אלים. הוא יליד שנת 1944 ונשוי למתלוננת למעלה מיובל שנים, ויש להם שמונה ילדים נשואים. הנאשם הודה בטעותו מיד לאחר ביצועה ולקח אחריות על מעשיו, התנצל בפני המתלוננת ופיצה אותה בסך 5,000 ₪. מאז האירוע חלפו הרבה שנים ושניהם חזרו מזמן לחיות יחד. הם מקיימים משק בית משותף ואף נסעו יחד לחו"ל מספר פעמים. תוך שהוא מפנה לפסיקה רלבנטית, סבור הסניגור - עו"ד מחמוד רבאח - כי אין מקום לעבודות שירות או צו לשירות לתועלת הציבור, וכי בנסיבות העניין, ענישה של מאסר על תנאי יש בה די והותר.

(9) בדיון מיום 9.1.2022 הוסיף הסניגור והדגיש, בין היתר, את גילו של הנאשם ומצב בריאותו היום, וכי הוא כבר נטל אחריות וידע להתנצל לפני המתלוננת, זאת לאחר שהתייעץ גם עם איש דת. התנהלות הנאשם מעידה על כך שאין עוד צורך בהרתעה כי הנאשם כבר הבין את מעשהו.

(10) גם הנאשם עצמו אמר את דברו לפני. לדבריו, זו פעם ראשונה שלו בבית המשפט, הוא שילם פיצוי לאשתו לאחר שנועץ עם איש דת, וכי מדובר באירוע מלפני מספר שנים. הנאשם ביקש "חנינה" מאחר ולא עושה "בעיות" ואין לו עבירות נוספות. זולת יומיים שבהם נפרדו עת התרחש האירוע, הוא גר עם אשתו קרוב ל-55

שנים.

דין והכרעה

(11) לפי סעיף 40ב בחוק העונשין: "העיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו". לצורך מילוי מלאכת גזירת הדין, נקבע בסעיף 40ג בחוק כלהלן:

"(א) בית המשפט יקבע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40ט.
(ב) בתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40יא, ואולם בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 40ד ו-40ה"

(12) תחילה לעניין הערך המוגן, אין להכביר במילים ביחס לכך שהפעלת אלימות בכלל, וכלפי בן משפחה בפרט, היא מעשה אסור, פסול ומכוער, שפוגע בביטחון האישי והבסיסי של הקורבן, שלווה נפשו ושלמות גופו. יפים כאן דברי כבוד השופטת עדנה ארבל בע"פ 11917/04 מיכאל נורדיצקי נ' מדינת ישראל, פסקה 3 (19.5.2005), לפיהם: "בתי המשפט חזרו לא אחת על הצורך להוקיע את מעשי האלימות ולשרש תופעות אלה ממחוזותינו. אין חמור מכך שאישה לא תהא מוגנת בביתה שאמור להיות מבצרה. העונש מטרתו להוקיע את המעשה וגם להרתיע עבריינים בכוח".

(13) אשר לנסיבות ביצוע העבירה: על-יסוד הודאתו, נקבע שהנאשם השליך מאפרה אל עבר פני המתלוננת ותוך כך גרם לה חתך עמוק (באורך כ-6-8 ס"מ - ראו מוצג מא/1) שהצריך פינוי לבית החולים, תפירה וחבישה. המעשה היה על רקע ויכוח שהתגלע ביניהם. לפי מסמכי בית החולים מיום 27.8.2016, שוחררה המתלוננת עם המלצות רפואיות, לרבות שימוש במשחות לטווח הרחוק. מעשהו של הנאשם, הוא חמור מאוד והיה בו פוטנציאל לגרום נזקים גופניים בהיקף גדול יותר, זאת לצד הצלקת האסתטית שנותרה בפני המתלוננת, ויש להניח שמעשהו הותיר גם צלקת בלב. גם אם נניח כי הוויכוח בין השניים התלהט מסיבה שאינה תלויה בנאשם, במבחן התוצאה, הנאשם לא ידע לשלוט בכעסו והפעיל אלימות שגורמת פציעה חמורה כלפי זוגתו. יש להוקיע זאת. לצד זאת, מדובר באירוע נקודתי, קצר, לא מתוכנן, שנגרם כאמור עקב ויכוח בין השניים. רקע הוויכוח אינו ברור, וממילא לא נשמעו עדויות בהליך ולא הוגשו ראיות זולת המסמכים הרפואיים (מוצג מא/1).

(14) אשר למתחם הענישה ההולם את הנסיבות הספציפיות של המקרה לפניי, ותוך השוואה למקרים דומים, לעיתים חמורים יותר או כוללים עבירות ואישומים נוספים, ולעיתים פחותים יותר בחומרתם ובמורכבותם, מנעד הענישה הוא רחב ונע בין ענישה חינוכית-הרתעתית מורחבת (של"צ במקרים חריגים וענישה נלווית) ועד 15 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג וברח [ראו והשוו: רע"פ 2486/19 מואיד נאטור נ' מדינת ישראל

(11.4.2019); רע"פ 3077/16 פלוגי נ' מדינת ישראל (2.5.2016); רע"פ 3463/15 פלוגי נ' מדינת ישראל (21.5.2015); רע"פ 11/15 פלוגי נ' מדינת ישראל (20.1.2015); ת.פ. (שלום - ים) 58188-07-18 מדינת ישראל נ' פלוגי (10.1.2021) - והאזכורים שבו; ת.פ. (שלום - ים) 14730-03-14 מדינת ישראל נ' פלוגי (14.2.2016); ת.פ. (שלום - רמלה) 13656-08-14 מדינת ישראל נ' פלוגי (20.7.2015); ת.פ. (שלום - קריות) 22765-06-12 מדינת ישראל נ' ויקטורי גולובין (17.2.2014); ת.פ. (שלום - פ"ת) 22973-02-11 מדינת ישראל נ' פלוגי (3.12.2013). בהקשר זה אציין, כי חלק מהפסיקה אליה הפנתה ההגנה בטיעוניה לעונש, דובר על עבירות פחות חמורות (עבירת תקיפה "סתם") ובעיקר, דובר בנסיבות קלות יותר. נתתי את דעתי לכלל הפסיקה שהפנו הצדדים.

(15) אשר לנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה: הנאשם יליד שנת 1944 וכן 78 כיום. הוא גמלאי. לדבריו, אינו בקו הבריאות. אמנם לא הציג מסמכים רפואיים בנדון אך זה עולה מחוות הדעת. הוא נעדר עבר פלילי וזו הפעם הראשונה שבה הוא מורשע בדין. אציין בהקשר זה ובהינתן גילו, לטעמי, עובדה זו ראוייה לציון באופן מודגש זאת בשים לב לכך שהנאשם - כפי שעולה מחוות הדעת - היה איש עבודה בחיינו וגידל משפחה ברוכה ילדים לצד זאת. הנאשם והמתלוננת נשואים מעל יובל שנים. הם גרים יחדיו עד היום ולהם כאמור משפחה ענפה. עוד נזכיר, הנאשם הודה ללא הצורך בשמיעת עדויות, תוך חיסכון בזמנם של הצדדים, זמנו של בית המשפט, ובעיקר, זמנם של העדים והמתלוננת, על כל החוויה הרגשית של העדים שהייתה יכולה לנבוע ממעמד מתן העדות נגד אב המשפחה. עוד בנדון, ניתנת הדעת לחלוף התקופה ממועד האירוע ועד היום (6 שנים) ולעובדה כפי שנטען, לפיה הנאשם כבר שילם פיצוי למתלוננת.

(16) לאחר שקלול של האמור, סבורני כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף התחתון של המתחם. לבל נחטיא חלילה, על העונש שייגזר ליתן ביטוי לשני היבטים מרכזיים: הראשון - חומרת המעשה (ובענייננו כאמור, לא מדובר בתקיפה סתם או באירוע קל בחומרתו, אלא בפגיעה חמורה שהותירה נזק רפואי לצמיתות) והצורך למנוע הישנותו. נזכיר, הנאשם הורשע בביצוע עבירה אשר העונש שלצדה הוא עד שש שנות מאסר. השני - נסיבות שאינן קשורות לעבירה, בעיקר גילו, מצבו הבריאותי ועברו הנקי. בנסיבות דומות, ללא ספק, היה נשקל בצד המקל מאסר בפועל תוך ריצוי בעבודות שירות (ובמידה מצומצמת יותר מזו שעתרה לה המאשימה). ואולם, כזכור, הנאשם לא נמצא מתאים לביצוע עבודות שירות.

סיכום

(17) לאחר כל אלה, משית על הנאשם את העונשים הבאים:

- (א) צו שירות לתועלת הציבור בהיקף של 120 שעות. שירות המבחן יכין תוכנית מתאימה לנאשם וגם בהתחשב בגילו ומצבו הרפואי, ויגיש אותה לעיון בית המשפט עד יום 1.5.2022. הנאשם יבצע את התוכנית שתיקבע עבורו תוך שנה מיום קבלת התוכנית.
- (ב) ככל שהנאשם לא ימצא מתאים לתוכנית כאמור, הוא ירצה מאסר בפועל של ממש, למשך חודש ויום. מובהר, כי הוראה לעניין תחילת ריצוי עונש זה תינתן רק לאחר שייקבע כי הנאשם אינו מתאים לתוכנית שירות לתועלת הציבור.

(ג) משית על הנאשם חמישה חודשי מאסר ככל שיעבור עבירת אלימות, תוך שלוש שנים מהיום.

(ד) התחייבות הנאשם לשלם סך 5,000 ₪ ככל שיעבור עבירת אלימות, וזאת למשך שנתיים מהיום.

(18) מוזהר הנאשם בכך כי ככל שלא ישתף פעולה לקיום הצו שהוריתי עליו לעיל או יפר אותו, זה יומר לריצוי מאסר בפועל כפי שנקבע, תוך ניכוי החלק היחסי של השעות שביצע עד מועד ההפרה.

זכות ערעור לבית משפט המחוזי בירושלים תוך 45 יום.

המזכירות - להעביר את הכרעת הדין לשירות המבחן לצורך הכנת תוכנית שירות לתועלת הציבור.

ניתן היום, כ"ד שבט תשפ"ב, 26 ינואר 2022, בהעדר הצדדים.